



วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการยกระดับวิชาชีพครูตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้ประยุกต์เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยแบบเคลฟาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาของวิชาชีพครูในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู

วิธีวิจัย

มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนดังนี้

1. ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยผู้วิจัยเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู เพื่อให้ทำหน้าที่เสนอรายชื่อกลุ่มตัวอย่าง ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านนี้ ได้แก่

1. คร.กมล สุคประเสริฐ รองอธิบดีกรมวิชาการ
2. นายจรูญ มลิินทร์ เลขาธิการคุรุสภา

- | | | |
|----|------------------------|---|
| 3. | ดร.จันทร์ ชุ่มเมืองปัก | หัวหน้ากองมาตรฐาน
วิชาชีพครู คุรุสภา |
| 4. | นายเคโซ สนวนานท์ | อธิบดีกรมการฝึกหัดครู |
| 5. | ดร.สุรัฐ ศิลปอนันต์ | รองเลขาธิการคณะกรรมการ
ข้าราชการครู (ก.ค.) |

2. ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน จากข้อ 1 เสนอกลุ่มตัวอย่าง 35 คน โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ต่อไปนี้

- 2.1 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี
- 2.2 มีผลงานด้านการศึกษาหรืองานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
- 2.3 เป็นนักวิชาการที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

จากการศึกษาเทคนิคเคลฟายเกี่ยวกับจำนวนผู้ทรงคุณวุฒินั้น แมคมิลแลนค์ (แมคมิลแลนค์ อ้างถึงใน เกษม บุญออน 2522: 27 - 28) ได้เสนอผลวิจัยเกี่ยวกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัยเคลฟาย พบว่า หากมีผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะน้อยมาก และจะเริ่มมีค่าคงที่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เสนอกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน

3. คัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่ถูก เสนอรายชื่อซ้ำกันด้วยความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป ปรากฏว่า ได้รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้น 24 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำแนกตามหน่วยงาน มีดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการจำแนกผู้ทรงคุณวุฒิตามหน่วยงาน

ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงาน	จำนวน
1. กรมการฝึกหัดครู	2
2. กรมวิชาการ	1
3. กรมสามัญศึกษา	1
4. กรมอาชีวศึกษา	1
5. ทบวงมหาวิทยาลัย	4
6. สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย	1
7. สมาพันธ์โรงเรียนราษฎร์	1
8. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	2
9. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู	1
10. สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ	1
11. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	2
12. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	2
13. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	2
14. ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ	2
15. สำนักนายกรัฐมนตรี	1
รวม	24



เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 3 ฉบับ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกรอบการวิจัย

1.1 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านแรก ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาของวิชาชีพครูในปัจจุบัน ตลอดจนข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อยกระดับวิชาชีพครู

1.2 ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมจากตำรา เอกสาร และวารสารต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางประกอบในการวิจัย

1.3 นำข้อมูลจากการศึกษาและการสัมภาษณ์มากำหนดกรอบ (frame) ในการศึกษาวิจัยเพื่อนำไปสร้างเป็นแบบสอบถามต่อไป

2. การสร้างแบบสอบถามรอบที่ 1

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดประกอบด้วย

1. สภาพปัญหา นโยบาย และมาตรการด้านการผลิตครู

1.1 การคัดเลือกนักศึกษาครู

1.2 สถาบันผลิตครู

1.3 หลักสูตรและกิจกรรมการผลิตครู

2. สภาพปัญหา นโยบาย และมาตรการด้านการใช้ครู

2.1 การคัดเลือกและสรรหาบุคคลเพื่อเข้าสู่อาชีพครู

2.2 การมอบหมายหน้าที่การงาน

2.3 ค่าตอบแทนการทำงาน สวัสดิการ และการพัฒนาครู

3. สภาพปัญหา นโยบาย และมาตรการด้านการควบคุม และส่งเสริมวิชาชีพครู

3.1 การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

3.2 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

จากแบบสอบถามรอบที่ 1 ส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาของวิชาชีพครูในปัจจุบัน ผู้วิจัยรวบรวมแล้วนำเสนอในรูปแบบข้อความ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นของคำตอบ เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในตอนหลัง ส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายอันถือว่าเป็นแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ผู้วิจัยนำไปสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2

3. การสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ซึ่งผู้วิจัยได้มาจากคำตอบในแบบสอบถามปลายเปิดรอบที่ 1 โดยจัดเป็นข้อกระทงทั้งสิ้น 76 ข้อ และสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 6 สเตจ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวทางการผลิตครู

ตอนที่ 2 แนวทางการใช้ครู

ตอนที่ 3 แนวทางการควบคุมและส่งเสริมวิชาชีพครู

จากคำตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำมาคำนวณค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ของคำถามแต่ละข้อ

4. การสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3

ผู้วิจัยนำผลการคำนวณค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของคำตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 มาสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 โดยใช้ข้อความเดิม แต่เพิ่มตำแหน่งของค่ามัธยฐาน ช่วงของพิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิ

ท่านนั้น ๆ ทอม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านทบทวนคำทอมในรอบที่สองของทอม แล้วทอมกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

ในการทอมแบบสอบถามรอบนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแต่ละท่านจะทราบว่าทอมมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มหรือไม่เพียงไร และจะได้พิจารณาว่าเห็นด้วยกับความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ หรือไม่ หากไม่เห็นด้วยก็ให้แสดงเหตุผลประกอบการยืนยันคำทอมเดิมที่อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์นั้น

การตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นนักการศึกษาเป็นผู้อนิจหรือมีประสบการณ์ในการวิจัยแบบเทคนิคเคลฟายพิจารณาเครื่องมือในค้ำนเนื้อหาผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้แก่

- | | |
|--|--|
| 1. คร.จันทร ชุ่มเมืองปัก | หัวหน้ากองมาตรฐาน
วิชาชีพครู คุรุสภา |
| 2. อาจารย์ คร.จุมพล พูลภัทรชีวิน | ภาควิชาสารัตถศึกษา
คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย |
| 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัตนา ทุงคสวัสดี | ภาควิชาสารัตถศึกษา
คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย |
| 4. คร.สุรัฐ ศิลปอนันต์ | รองเลขาธิการสำนักงาน
คณะกรรมการข้าราชการ
ครู (ก.ค.) |
| 5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.อมรชัย ทันทิเมฆ | ภาควิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย |

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งนำจดหมายเพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ รายละเอียดของการวิจัยและขอทราบความสมัครใจในการตอบแบบสอบถามตามเทคนิคเคลฟาย จากนั้นก็นำแบบสอบถามรอบที่ 1 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเขียนแสดงความคิดเห็นในแบบสอบถามปลายเปิด ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามในรอบที่ 1 ประมาณ 2 เดือน
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่ได้รับคืนจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยการนำเอาข้อความที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามทั้งหมดมาจำแนกเป็นข้อกระทงโดยคัดเลือกข้อความที่เป็นการเสนอแนะแนวทางที่ชัดเจน รวบรวมเนื้อหาใกล้เคียงกันไว้ในข้อเดียวกัน และพยายามคงความหมายตามความคิดเห็นของผู้ตอบให้มากที่สุด จะได้แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 6 สเตจ จากนั้นจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 ตอบอีกครั้งหนึ่ง ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามรอบที่ 2 ประมาณ 1 เดือน
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามรอบที่ 2 ที่ได้รับคืนจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์หาค่ามัชฌิมฐาน ฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์เป็นรายข้อกระทงแล้วสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งมีข้อกระทงเหมือนแบบสอบถามในรอบที่ 2 แต่ให้เพิ่มตำแหน่งของมัชฌิมฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านตอบในรอบที่ 2 เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ในกรณีที่เปลี่ยนแปลงคำตอบหรือยืนยันคำตอบที่อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงเหตุผลด้วย ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามประมาณ 1 เดือน
4. นำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามรอบที่ 3 มาวิเคราะห์หาค่ามัชฌิมฐาน ฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ แล้วนำเสนอข้อกระทงที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันและแตกต่างกันในการลำดับความสำคัญของการเสนอแนะแนวทางในการยกระดับวิชาชีพครู

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพปัญหาของวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแบบสอบถามปลายเปิด และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในรูปข้อความ พร้อมทั้งแสดงความถี่ของคำตอบ

ตอนที่ 2 แนวทางการยกระดับวิชาชีพครู วิเคราะห์จากแบบสอบถามทั้งหมด 3 รอบ รอบแรกเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครูจากคำตอบนี้นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 ในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า 6 สเกล และจากคำตอบในรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแต่ละข้อความ และตำแหน่งคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านในรอบที่ 2 แล้วส่งกลับไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาและทบทวนคำตอบเดิมของตนเองอีกครั้งหนึ่งเป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 จากคำตอบรอบที่ 3 นี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานพิสัยระหว่างควอไทล์ และฐานนิยม จึงมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

1. มัธยฐาน

สูตรที่ใช้คำนวณหาค่ามัธยฐานของแต่ละข้อความมี ดังนี้

(ประคอง กรรณสูตร 2524: 36)

$$Mdn = Lo + i \left(\frac{\frac{N}{2} - f_1}{f_2} \right)$$

$$Mdn = \text{มัธยฐาน}$$

$$Lo = \text{ขีดจำกัดกลางที่แท้จริงของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐาน}$$

$$N = \text{จำนวนความถี่ทั้งหมด}$$

$$i = \text{อัตรภาคชั้น}$$

$$f_1 = \text{ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึงคะแนนที่เป็นขีดจำกัดบนของคะแนนในชั้นก่อนชั้นที่มีมัธยฐาน}$$

$$f_2 = \text{ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐาน}$$

จากแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 6 สเกลนั้น ผู้วิจัยได้ให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	เป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	เป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติได้ปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติได้น้อย
1	หมายถึง	เป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติได้น้อยที่สุด
0	หมายถึง	เป็นแนวทางที่ไม่ควรนำไปปฏิบัติเลย

ตัวอย่างการคำนวณ

คะแนน	ความถี่	ความถี่สะสม
5	13	24
4	7	11
3	3	4
2	1	1
1	0	0
0	0	0

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า มีchyฐาน} &= 4.5 + 1 \left[\frac{\frac{24}{2} - 11}{13} \right] \\ &= 4.58 \end{aligned}$$

การแปลความหมายของคะแนนเป็นดังนี้

ค่ามีchyฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป หมายถึงกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าข้อความนั้นเป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติมากที่สุด

ค่ามีchyฐานระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึงกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าข้อความนั้นเป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติมาก

ค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึงกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ข้อความนั้นเป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติปานกลาง

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึงกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ข้อความนั้นเป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติน้อย

ค่ามัธยฐานระหว่าง 0.50 - 1.49 หมายถึงกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ข้อความนั้นเป็นแนวทางที่ควรนำไปปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ค่ามัธยฐานต่ำกว่า 0.50 หมายถึงกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าข้อความนั้น เป็นแนวทางที่ไม่ควรนำไปปฏิบัติ

2. พิสัยระหว่างควอไทล์

พิสัยระหว่างควอไทล์ คือค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3 โดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้ (ประคอง กรมสวัสดิการ 2524: 44)

$$Q_x = L_o + i \frac{f_n - f_1}{f_2}$$

Q_x = ควอไทล์ที่กำหนดให้

i = อัตรากว้างชั้น

L_o = ชั้นค่ากลางของชั้นที่มีคะแนน Σ ตำแหน่งที่กำหนดให้

f_n = ความถี่สะสมจากคะแนนค่าสูงสุดถึงคะแนน Σ ตำแหน่งที่กำหนดให้

f_1 = ความถี่สะสมจากคะแนนค่าสูงสุดถึงชั้นที่มาก่อนชั้นที่มีคะแนน Σ ตำแหน่งที่กำหนดให้

f_2 = ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีคะแนน Σ ตำแหน่งที่กำหนดให้

ตัวอย่างการคำนวณ

$$\text{ควอไทล์ที่ 1} = 3.5 + \frac{1 \left[\left(\frac{1}{4} \times 24 \right) - 4 \right]}{7}$$

$$\text{ควอไทล์ที่ 3} = 4.5 + \frac{1 \left[\left(\frac{3}{4} \times 24 \right) - 11 \right]}{13}$$

$$\text{พิสัยระหว่างควอไทล์} = 1.25$$

การแปลความหมายของคะแนน เป็นดังนี้

ผู้วิจัยคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 และควอไทล์ที่ 3 ถ้าข้อความใดได้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

3. ฐานนิยม

การหาค่าฐานนิยมของแต่ละข้อความนั้น ผู้วิจัยคำนวณหาค่าความถี่ของระดับคะแนนจาก 0 ถึง 5 สำหรับแต่ละข้อความ ระดับคะแนนใดที่มีความถี่สูงสุดถือว่าเป็นค่าฐานนิยมของข้อความนั้น ในกรณีที่มีความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากัน และระดับคะแนนนั้นอยู่ติดกันจะถือเอาค่ากลางระหว่างคะแนนทั้งสองนั้นเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น ส่วนกรณีที่มีความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากัน แต่ระดับคะแนนไม่ได้อยู่ติดกันจะถือวาระดับคะแนนทั้งสองนั้นเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำมาคำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม

การแปลความหมายของคะแนน เป็นดังนี้

ผู้วิจัยกำหนดว่าค่าสัมบูรณ์ของความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐาน
กับฐานนิยมมีค่าไม่เกิน 1 จึงจะถือว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อข้อความนั้น
สอดคล้องกัน

ผู้วิจัยจะนำเอาข้อความที่กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
ทั้งในค่านมัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ และฐานนิยม มาสรุปเป็นความคิดของ
ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางในการยกระดับวิชาชีพครู แล้วนำเสนอเป็นผลของการ
วิเคราะห์ข้อมูล